

DE KWESTIE

Quotum oplossing voor

Neelie Kroes.
FOTO: HOLLANDSE HOOGTE

Zelfs vrouwen onderling zijn het niet eens. Is het nu wel of geen goed idee om bedrijven te verplichten een minimaal percentage topvrouwen in dienst te nemen? De Commissie Monitoring Topvrouwen adviseerde het kabinet deze week een quotum op te leggen. Topvrouw Neelie Kroes zegt een bekeerling te zijn: „Ik constateer dat het niet vanzelf goed komt.” Zakenvrouw Elske Doets moet er niet aan denken: „Ik vecht tegen deze schijnoplossing.”

Elske Doets.

Voor een doorbraak kan het niet anders

Heel lang heb ik gedacht dat vrouwen door hard werken en hun best doen 'vanzelf' vaker in topbanen terecht zouden komen.

En als dat al niet meteen gebeurde, kwam dat misschien doordat er in de tussenlagen van de maatschappij minder capabele, hoogopgeleide vrouwen dan mannen zaten, om uit te putten. Maar dat laatste is intussen bepaald niet meer het geval. Er zijn nu zelfs meer academische vrouwen dan mannen.

We praten al 30 jaar over dit thema en we zeggen allemaal dat er meer vrouwen aan de top nodig zijn. Maar opnieuw blijkt uit de deze week gepresenteerde cijfers dat het gewoon niet lukt.

Erg traag

Ik ben een late bekeerling. Als je de wel erg traag stijgende lijn bekijkt heb je zowat het eeuwige leven nodig om meer balans mee te maken. Ik ben normaal niet van dwang, maar wil je een doorbraak, dan kan het nu echt niet anders. Er moet een welvoortel komen waarin het vrouwenquotum wordt geregeld.

De kansen voor een

capabele vrouw zijn in het buitenland groter dan in ons land. Nederland is erg traditioneel. Dat heb ik, toen ik ging rondkijken na mijn Haagse politieke carrière, ook zelf gemerkt. Onze samenleving wil maar niet wennen aan het werken buitenshuis van vrouwen. Heel zwart-wit gezegd geldt voor de Nederlandse man over het algemeen ook: wat we gisteren deden, dat doen we vandaag weer en morgen ook. Bij de topbanen zitten de mannen in ons land bovendien

Mannen zitten in hun eigen wereld: ze helpen elkaar

vaak in hun eigen wereldje waar geldt: jij helpt mij, ik help jou ook.

Daarbij wordt een en ander te laat geregeld.

Voorbeeld. Een premier die pas een maand voor een nieuw kabinet moet aantreden, gaat uitkijken naar goede vrouwen en kan roept dat hij ze niet kan vinden. Nee, logisch. Zoiets heeft voorbereiding nodig. Premier Trudeau van Canada heeft er vanaf dag 1 dat hij politiek actief werd op voorgesorteerd. Hij zei toen al: als ik premier word, wil ik dat de helft van mijn team uit vrouwen bestaat en hij ging

aan. Hij ging twee jaar voor hij aantrad zoeken naar de beste specialisten op elk gebied. Een journaliste die toen in New York werkte, kwam op zijn verzoek terug naar Canada. Zij is nu een fantastische minister van Buitenlandse Zaken. Hij heeft een ploeg om je vingers bij af te likken. Ook Nederlandse vrouwen moeten echter veranderen. Minder risicomijdend worden. Ik heb vacatures gehad waarin ik vrouwen wilde benoemen. Maar nadat ze me hadden bedankt voor het aanbod, zeiden ze dat ze zichzelf daar pas het volgende jaar capabel toe achtten. Ik zeg: neem het risico wel, al doende leert men. En een keer op je

gezicht gaan is niet erg, dat is juist leerzaam. Mannen doen het zo en zij zijn ook niet perfect.

Als er een quotum komt, is dat geen verzwinning voor de werkgevers, maar een verrijking. De mix werkt. Vrouwen zijn meer teamspelers, hebben minder last van hun ego, houden de deur van hun kantoor open en ze geven hun fouten ruiterlijk toe. De hele sfeer in het team wordt opener en het is dan gemakkelijker om uit elk teamlid het beste te halen. Ik ben ervan overtuigd dat Nederland beter wordt door een vrouwenquotum.

Verplichte vrouwen ultiem zwaktebod

Nederland lijkt gebukt te gaan onder een plotselinge paniektoestand: het aantal vrouwen in topfuncties blijft bij ons, hoewel licht stijgend, laag.

Vanuit vrouwelijke lobbygroepen en de politiek stijgt het ongenoegen weer eens tot een kookpunt. Voor de zoveelste keer dreigt men met het ultieme zwaktebod: verplichte quota voor vrouwen.

Vechtlustig

Waarom ben ik als vrouwelijke toponderneemer zo gepassioneerd tegen het

invoeren van

vrouwenquota?

En word ik vechtlustig als ik zie hoe deze schijnoplossing op

nieuw van stal

wordt gehaald?

Simpel gezegd:

omdat ik als onderneemer dagelijks stimuleer, en meemaak, dat vrouwelijk talent nieuwe grenzen opzoekt en glansrijk omver schopt. En ik op geen enkele manier het risico wil lopen iets te steunen - vrouwenquota, dus - dat dergelijke prikkels en prestaties omzeep helpt.

Carrière moet je afdwingen, niet toegeschoven krijgen

Als je vrouwen werkelijk een warm hart toedraagt, zit je niet met je neus in allelei rapporten om na te pluizen of de percentages wel kloppen. Nee, je begint bij het begin: vrouwen, en ook meiden, inspireren tot een topcarrière. En daarbij duidelijk maken dat zo'n carrière pas voor je is weggelegd als je hard werkt en duidelijke keuzes maakt.

Supertrots

Supertrots ben ik als een medewerker iets voor elkaar krijgt dat ze vooral niet voor mogelijk had gehouden. Wat is er mooier, en echter, dan de blijdschap die dan op haar gezicht verschijnt? O, ik kan dus wel mijn mond open doen als het spannend wordt! O,

ik kan onder druk dus wel de juiste keuzes maken! O, ik kan dus wel in korte tijd iets nieuws uit de grond stampen!

Mensen die boven zichzelf uitstijgen, bezitten een energie die hen niet alleen zelf extra inspiratie verschaft, maar ook de collega's om hen heen.

Het is mijn missie om zoveel mogelijk mensen, en dan vooral meiden en jonge vrouwen, van deze sensatie te laten proeven. Niet omdat ze dan een topcarrière toegeschoven krijgen, maar veel beter: er een afdwinger!

Als je vrouwen werkelijk een warm hart toedraagt, zit je niet met je neus in allelei rapporten om na te pluizen of de percentages wel kloppen. Nee, je begint bij het begin: vrouwen, en ook meiden, inspireren tot een topcarrière. En daarbij duidelijk maken dat zo'n carrière pas voor je is weggelegd als je hard werkt en duidelijke keuzes maakt.

Vandaar dat ik de Young Ladies Business Academy heb opgericht, waar ik jonge meiden, samen met andere topvrouwen, leer hoe je jouw talent ontdekt en zakelijk het beste kunt ontplooiën. Dat blijkt een groot succes.

Schrikbeeld

Samengevat: mijn schrikbeeld is dus niet dat in Nederland het percentage vrouwen in topfuncties (te) laag blijft, maar dat er te weinig vrouwelijk talent aanstormt om dat percentage fundamenteel ten goede te keren. Van mensen die elkaar baantjes toeschuiven, wordt niemand beter. Alleen de politiek-correcte statistiekjes.